

Αριθμός Απόφασης: 2019/03 (ΑΠ)

Ο περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές Νόμος του 2007 - Ν.103(Ι)/2007

Πρατήριο Προμήθειας / Διάθεσης Πετρελαιοειδών

1. Απόφαση Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή 9/4/2019 – [Μετάβαση](#)
2. Ιεραρχική προσφυγή - Απόφασή Υπουργού Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας 03/07/2020 – [Μετάβαση](#)

**Ο περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές
Νόμος του 2007 (Ν. 103(1)/2007)**

**Έρευνα της Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή για παράβαση του περί των Αθέμιτων
Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές Νόμου του 2007 (Ν.
103(1)/2007) από τους ιδιοκτήτες του Πρατηρίου Προμήθειας / Διάθεσης Πετρελαιοειδών
[redacted] στη Λεμεσό**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η Υπηρεσία Προστασίας Καταναλωτή (εφεξής «η Εντεταλμένη Υπηρεσία») είναι η Εντεταλμένη Υπηρεσία για την εφαρμογή του περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές Νόμου του 2007, Ν. 103(1)/2007 (εφεξής «ο Νόμος»).

1. Αντικείμενο εξέτασης

Αντικείμενο εξέτασης της παρούσας υπόθεσης αποτελεί η προμήθεια του καταναλωτικού κοινού με καύσιμα άγνωστης προέλευσης υπό την εμπορική επωνυμία «LUKOIL» από τους ιδιοκτήτες του Πρατηρίου Προμήθειας / Διάθεσης Πετρελαιοειδών [redacted] στη Λεωφόρο Μακαρίου III 156, στη Λεμεσό (εφεξής «ο Εμπορευόμενος»).

2. Θεμελίωση αρμοδιότητας της Εντεταλμένης Υπηρεσίας

Λαμβάνοντας υπόψη το πεδίο εφαρμογής του Νόμου στο άρθρο 3(1) και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 11(1)(α) του Νόμου, η Εντεταλμένη Υπηρεσία έχει καθήκον και αρμοδιότητα να εξετάζει, κατόπιν υποβολής παραπόνου ή/και αυτεπάγγελτα, τυχόν παραβάσεις του Νόμου, ο οποίος εφαρμόζεται στις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές πριν, κατά τη διάρκεια και ύστερα από εμπορική συναλλαγή σχετιζόμενη με ένα συγκεκριμένο προϊόν ή/και υπηρεσία.

Το άρθρο 2 του Νόμου ορίζει ως «εμπορική πρακτική» κάθε πράξη, παράλειψη, τρόπο συμπεριφοράς ή εκπροσώπησης, εμπορική επωνυμία, συμπεριλαμβανομένης της διαφήμισης και του μάρκετινγκ, ενός εμπορευόμενου, άμεσα συνδεδεμένη με την προώθηση, πώληση ή προμήθεια ενός προϊόντος σε καταναλωτές.

Με βάση τα όσα προβλέπονται στο άρθρο 3(1) του Νόμου, η εμπορική πρακτική δύναται να αφορά το χρόνο πριν τη σύναψη της σύμβασης, κατά τη διάρκεια αυτής ή μετά τη λήξη της.

Σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 2 του Νόμου, η εμπορική πρακτική θα πρέπει αφενός να χρησιμοποιείται από εμπορευόμενους, δηλαδή από πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, τα οποία, όσον αφορά στις εμπορικές πρακτικές που καλύπτει ο Νόμος, ενεργούν για σκοπούς οι οποίοι σχετίζονται με την εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελεύθερη επαγγελματική τους δραστηριότητα, καθώς και από όσους ενεργούν στο όνομα ή για λογαριασμό τέτοιων προσώπων, αφετέρου να απευθύνεται σε καταναλωτές, δηλαδή φυσικά πρόσωπα που ενεργούν εκτός του πλαισίου της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή ελεύθερης επαγγελματικής τους δραστηριότητας όσον αφορά στις εμπορικές πρακτικές που καλύπτει ο Νόμος.

Το γεγονός ότι η υπό εξέταση πρακτική έχει να κάνει με την πώληση ή/και προμήθεια καυσίμων στο καταναλωτικό κοινό οδηγεί στο χαρακτηρισμό της ως «εμπορική πρακτική», με βάση τα όσα προνοούνται στο Νόμο.

Στη προκειμένη περίπτωση, οι ιδιοκτήτες του εν λόγω Πρατηρίου προμηθεύουν καύσιμα στο καταναλωτικό κοινό εντός του πλαισίου των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων. Επομένως, τεκμαίρεται ότι, τόσο το συγκεκριμένο Πρατήριο Προμήθειας / Διάθεσης Πετρελαιοειδών [REDACTED] στη Λεωφόρο Μακαρίου ΙΙΙ 156, στη Λεμεσό υπό την εμπορική επωνυμία «LUKOIL», όσο και οι ιδιοκτήτες αυτού εμπίπτουν στον ορισμό του «εμπορευόμενου».

Επίσης, το γεγονός ότι το Πρατήριο αποτελεί σημείο λιανικής πώλησης καυσίμων, μέσω του οποίου φυσικά πρόσωπα προμηθεύονται καύσιμα για τα οχήματά τους, καταδεικνύει ότι η εν λόγω εμπορική πρακτική απευθύνεται και σε καταναλωτές. Ως εκ τούτου, θεμελιώνεται η αρμοδιότητα της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να διερευνήσει την πιο πάνω πρακτική.

Επιπρόσθετα, ο έλεγχος ο οποίος διενεργείται από την Εντεταλμένη Υπηρεσία, δεν περιορίζεται αποκλειστικά σε αυτεπάγγελτες έρευνες ή σε παράπονα καταναλωτών, αλλά επεκτείνεται στην παροχή γενικής προστασίας στο καταναλωτικό κοινό, εντός του καθοριζομένου εκ του Νόμου πλαισίου. Ως εκ τούτου, η έκταση του έλεγχου νομιμότητας από την Εντεταλμένη Υπηρεσία, δεν περιορίζεται στη συγκεκριμένη πρακτική για την οποία υποβλήθηκε καταγγελία, αλλά δύναται να επεκταθεί αυτεπαγγέλτως και σε οποιαδήποτε άλλη ενδεχόμενη αθέμιτη εμπορική πρακτική.

3. Διαδικασία διερεύνησης

Κατά τη διερεύνηση εμπορικών πρακτικών, η Εντεταλμένη Υπηρεσία δύναται να χρησιμοποιεί στοιχεία, τα οποία έχουν περιέλθει σε γνώση της με οποιοδήποτε νόμιμο τρόπο. Επιπρόσθετα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 11(1)(β) του Νόμου, η Εντεταλμένη Υπηρεσία δύναται να ζητά από τον εμπορευόμενο όπως προσκομίσει, εντός εύλογου υπό τις περιστάσεις χρονικού διαστήματος, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ακρίβεια των πραγματικών ισχυρισμών που αυτός επικαλείται και να θεωρεί ανακριβείς τους πραγματικούς ισχυρισμούς του, εφόσον τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία δεν προσκομιστούν έγκαιρα ή θεωρηθούν ανεπαρκή από την Εντεταλμένη Υπηρεσία.

4. Ορισμός εμπορικών πρακτικών ως αθέμιτων

Το άρθρο 4(1) του Νόμου απαγορεύει τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές. Σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 4(2) του Νόμου, μια εμπορική πρακτική είναι αθέμιτη όταν:

- (α) είναι αντίθετη προς τις απαιτήσεις επαγγελματικής ευσυνειδησίας, και
- (β) στρεβλώνει ουσιωδώς ή ενδέχεται να στρεβλώσει ουσιωδώς την οικονομική συμπεριφορά του μέσου καταναλωτή στον οποίο φθάνει ή στον οποίο απευθύνεται το προϊόν ή του μέσου μέλους της ομάδας, όταν μια εμπορική πρακτική απευθύνεται σε μια συγκεκριμένη ομάδα καταναλωτών, ή/και
- (γ) είναι παραπλανητική, όπως ορίζεται στα άρθρα 5 και 6 του Νόμου, ή/και
- (δ) είναι επιθετική, όπως ορίζεται στα άρθρα 7 και 8.

4.1. Γενική ρήτρα

Το άρθρο 4(1) του Νόμου ενσωματώνει στην κυπριακή έννομη τάξη το Άρθρο 5(1) της Οδηγίας 2005/29/ΕΚ για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά (στο εξής «η Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), με βάση το οποίο οι αθέμιτες εμπορικές πρακτικές απαγορεύονται.

Επίσης, το άρθρο 4(2)(α) και (β) του Νόμου ενσωματώνει στην κυπριακή έννομη τάξη το Άρθρο 5(2) της Οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, το οποίο περιέχει το γενικό ορισμό (γενική ρήτρα) των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών. Το άρθρο 4(2)(γ) και (δ) του Νόμου ενσωματώνει στην κυπριακή έννομη τάξη το Άρθρο 5(4) της Οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

Αναφέρεται επιπρόσθετα ότι, το άρθρο 4(4) του Νόμου ενσωματώνει στην κυπριακή έννομη τάξη το Άρθρο 5(5) της Οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, στο οποίο γίνεται αναφορά στο Παράρτημα Ι, όπου εκτίθεται ο κατάλογος των εμπορικών πρακτικών που θεωρούνται αθέμιτες υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις.

Το άρθρο 2 του Νόμου ορίζει ότι «*πρόσκληση για αγορά*» σημαίνει την εμπορική επικοινωνία στην οποία αναφέρονται τα χαρακτηριστικά του προϊόντος, η τιμή ή/και ένδειξη τιμής, με τρόπο ο οποίος ενδείκνυται για τα μέσα της εμπορικής επικοινωνίας που χρησιμοποιούνται, ούτως ώστε να δύναται ο καταναλωτής να αποφασίσει ή και να πραγματοποιήσει την αγορά.

Ο Νόμος ορίζει την «*ουσιώδη στρέβλωση της οικονομικής συμπεριφοράς*» ως τη σημαντική μείωση της ικανότητας του καταναλωτή να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση, με επακόλουθο ο καταναλωτής να λάβει μια απόφαση συναλλαγής που διαφορετικά δεν θα ελάμβανε. Η συνδρομή στρέβλωσης με την ανωτέρω έννοια, κρίνεται με βάση το «*μέσο καταναλωτή*», τον οποίο το άρθρο 2 του Νόμου ορίζει ως τον καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, λαμβανομένων υπόψη των κοινωνικών, πολιτιστικών και γλωσσικών παραγόντων, όπως επίσης και των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων των καταναλωτών, που τους καθιστούν ιδιαίτερα ευάλωτους στις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

«*Απόφαση συναλλαγής*» σημαίνει, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, την απόφαση που λαμβάνει ο καταναλωτής για το κατά πόσον, πώς και υπό ποιους όρους θα πραγματοποιήσει

αγορά, θα καταβάλει τίμημα πλήρως ή εν μέρει, θα κρατήσει ή θα διαθέσει προϊόν, ή θα ασκήσει συμβατικό δικαίωμα επί του προϊόντος, είτε ο καταναλωτής αποφασίσει να προβεί σε ενέργεια είτε όχι.

4.2. Παραπλανητικές πρακτικές

Βάσει των προνοιών του Νόμου, οι παραπλανητικές πρακτικές διαχωρίζονται σε παραπλανητικές πράξεις (άρθρο 5) και σε παραπλανητικές παραλείψεις (άρθρο 6).

Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Νόμου:

«5.-(1) Μια εμπορική πρακτική θεωρείται παραπλανητική όταν περιλαμβάνει εσφαλμένες πληροφορίες και είναι επομένως αναληθής ή, όταν, με οποιοδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής παρουσίας της, εξαπατά ή ενδέχεται να εξαπατήσει το μέσο καταναλωτή, όσον αφορά ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία τα οποία παρατίθενται στο εδάφιο (2), ακόμα και εάν οι πληροφορίες είναι, αντικειμενικά, ορθές, ή ούτως ή άλλως, όταν τον οδηγεί ή ενδέχεται να τον οδηγήσει να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία, διαφορετικά, δε θα ελάμβανε.

(2) Τα στοιχεία που αναφέρονται στο εδάφιο (1) αφορούν:

(α) Την ύπαρξη ή τη φύση του προϊόντος,

(β) τα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος, όπως είναι η διαθεσιμότητα, τα οφέλη, οι κίνδυνοι, η εκτέλεση, η σύνθεση, τα συνοδευτικά εξαρτήματα, η μετά την πώληση υποστήριξη προς τον καταναλωτή και η αντιμετώπιση των παραπόνων, η μέθοδος και η ημερομηνία κατασκευής ή παροχής, η παράδοση, η καταλληλότητα, η χρήση, η ποσότητα, οι προδιαγραφές, η γεωγραφική ή εμπορική προέλευση ή τα αναμενόμενα από τη χρήση του προϊόντος αποτελέσματα ή τα αποτελέσματα και τα ουσιώδη χαρακτηριστικά των δοκιμών ή ελέγχων του προϊόντος,

(γ) την έκταση των δεσμεύσεων του εμπορευόμενου, τα κίνητρα για την εμπορική πρακτική και τη φύση της διαδικασίας πωλήσεων, κάθε δήλωση ή σύμβολο που αφορά άμεση ή έμμεση χορηγία ή έγκριση του εμπορευόμενου ή του προϊόντος,

(δ) την τιμή ή τον τρόπο υπολογισμού της ή την ύπαρξη ειδικής πλεονεκτικής τιμής,

(ε) την ανάγκη υπηρεσίας, ανταλλακτικού, αντικατάστασης ή επισκευής,

(στ) τη φύση, τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα και τα δικαιώματα του εμπορευόμενου ή του πράκτορά του, όπως είναι η ταυτότητα και τα περιουσιακά στοιχεία του, τα προσόντα του, η

ιδιότητα, η έγκριση, η εταιρική σχέση ή η σύνδεση και η κυριότητα δικαιωμάτων βιομηχανικής, εμπορικής ή πνευματικής ιδιοκτησίας ή τα βραβεία και οι διακρίσεις του,

(ζ) τα δικαιώματα του καταναλωτή, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος αντικατάστασης ή επιστροφής σύμφωνα με τον περί Ορισμένων Πτυχών της Πώλησης Καταναλωτικών Αγαθών και των Συναφών Εγγυήσεων Νόμο, ή των κινδύνων που μπορεί να αντιμετωπίσει ο καταναλωτής.

(3) Μια εμπορική πρακτική θεωρείται επίσης παραπλανητική όταν στο πραγματικό της πλαίσιο, λαμβανομένων υπόψη όλων των χαρακτηριστικών της και των περιστάσεων, οδηγεί ή ενδέχεται να οδηγήσει το μέσο καταναλωτή να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία διαφορετικά δε θα ελάμβανε, και η πρακτική αυτή περιλαμβάνει:

(α) Κάθε τρόπο προώθησης προς πώληση προϊόντος (μάρκετινγκ), συμπεριλαμβανομένης της συγκριτικής διαφήμισης, που δημιουργεί σύγχυση με προϊόντα, εμπορικά σήματα, εμπορικές επωνυμίες και άλλα διακριτικά γνωρίσματα ενός ανταγωνιστή,

(β) μη συμμόρφωση του εμπορευόμενου προς τις δεσμεύσεις που περιέχουν κώδικες συμπεριφοράς με τους οποίους ανέλαβε να δεσμευτεί, όταν:

- i. Η δέσμευση δεν είναι προγραμματική αλλά είναι ρητή και μπορεί να εξακριβωθεί, και
- ii. ο εμπορευόμενος αναφέρει σε μια εμπορική πρακτική ότι δεσμεύεται από τον κώδικα.».

Επιπρόσθετα, στην αιτιολογική σκέψη 14 της Οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, αναφέρεται ότι η επιδίωξη της εν λόγω Οδηγίας είναι οι παραπλανητικές εμπορικές πρακτικές να καλύπτουν εκείνες τις πρακτικές, συμπεριλαμβανομένης της παραπλανητικής διαφήμισης, οι οποίες εξαπατούν τον καταναλωτή και τον εμποδίζουν να κάνει τεκμηριωμένη και, επομένως, αποτελεσματική επιλογή.

Σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, το οποίο ρυθμίζει τις παραπλανητικές παραλείψεις:

«6.-(1) Μια εμπορική πρακτική θεωρείται παραπλανητική όταν, στο πραγματικό της πλαίσιο, λαμβανομένων υπόψη όλων των χαρακτηριστικών της και των περιστάσεων, καθώς και των περιορισμών του συγκεκριμένου μέσου επικοινωνίας, παραλείπει ουσιώδεις πληροφορίες που χρειάζεται ο μέσος καταναλωτής, ανάλογα με το συγκεκριμένο πλαίσιο, για να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση συναλλαγής, και ως εκ τούτου τον οδηγεί ή ενδέχεται να τον οδηγήσει να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία διαφορετικά δε θα ελάμβανε.

(2) Παραπλανητική παράλειψη τεκμαίρεται επίσης όταν ο εμπορευόμενος αποκρύπτει ουσιώδεις πληροφορίες ή τις παρέχει κατά τρόπο ασαφή, ακατάληπτο, διφορούμενο ή εκτός χρόνου κατά τα αναφερόμενα στο εδάφιο (1), λαμβανομένων υπόψη των ζητημάτων που περιγράφονται στο εν λόγω εδάφιο, ή όταν δεν προσδιορίζει την εμπορική επιδίωξη της εμπορικής πρακτικής, εφόσον αυτή δεν είναι ήδη προφανής από το συγκεκριμένο πλαίσιο και όταν, και στις δύο περιπτώσεις, τούτο έχει ή ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα να λάβει ο μέσος καταναλωτής απόφαση για συναλλαγή την οποία, διαφορετικά, δε θα είχε λάβει.

(3) Όταν το μέσο που χρησιμοποιείται για την ανακοίνωση της εμπορικής πρακτικής επιβάλλει περιορισμούς τόπου ή χρόνου, οι περιορισμοί αυτοί, καθώς και τα μέτρα που λαμβάνει ο εμπορευόμενος για να καταστήσει την πληροφορία προσιτή στους καταναλωτές με άλλο τρόπο, λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να καθοριστεί αν η πληροφορία έχει παραλειφθεί.

(4) Στην περίπτωση της πρόσκλησης για αγορά, θεωρούνται ουσιώδεις οι ακόλουθες πληροφορίες, εάν δεν είναι ήδη προφανείς από το συγκεκριμένο περιεχόμενο:

(α) Τα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος, στο βαθμό που ενδείκνυνται σε σχέση με το μέσο προβολής και το προϊόν,

(β) η γεωγραφική διεύθυνση και η ταυτότητα του εμπορευόμενου, όπως η εμπορική επωνυμία του και, όπου ενδείκνυται, η γεωγραφική διεύθυνση και η ταυτότητα του εμπορευόμενου για λογαριασμό του οποίου ενεργεί,

(γ) η τιμή, συμπεριλαμβανομένων των φόρων, ή αν, λόγω της φύσης του προϊόντος, η τιμή δεν μπορεί ευλόγως να καθοριστεί εκ των προτέρων, ο τρόπος με τον οποίο υπολογίζεται η τιμή, και, όπου ενδείκνυται, όλες οι πρόσθετες επιβαρύνσεις αποστολής, παράδοσης ή ταχυδρομείου ή, όταν αυτές οι επιβαρύνσεις ευλόγως δεν μπορούν να υπολογιστούν εκ των προτέρων, το γεγονός ότι μπορεί να απαιτηθούν τέτοιες πρόσθετες επιβαρύνσεις,

(δ) οι ρυθμίσεις για την πληρωμή, παράδοση, εκτέλεση και αντιμετώπιση παραπόνων, εφόσον αποκλίνουν από τις απαιτήσεις επαγγελματικής ευσυνειδησίας,

(ε) για προϊόντα και συναλλαγές όπου υφίσταται δικαίωμα υπαναχώρησης ή ακύρωσης, η ύπαρξη αυτού του δικαιώματος.

(5) Οι απαιτήσεις παροχής πληροφοριών, σχετικά με την εμπορική επικοινωνία, συμπεριλαμβανομένης της διαφήμισης ή του μάρκετινγκ, των οποίων ενδεικτικός κατάλογος περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II, θεωρούνται ουσιώδεις.»

4.3. Μέθοδος εξέτασης του αθέμιτου χαρακτήρα

Σύμφωνα με απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), σε περίπτωση που μια πρακτική θεωρηθεί «παραπλανητική», τότε δεν είναι αναγκαία η εξέτασή της σύμφωνα με τη γενική ρήτρα της Οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές. Συγκεκριμένα, σε μια τέτοια περίπτωση, δεν εξετάζεται δηλαδή το κατά πόσο η πρακτική αυτή είναι αντίθετη προς τις απαιτήσεις επαγγελματικής ευσυνειδησίας και κατά πόσο επηρεάζει ουσιωδώς ή δύναται να επηρεάσει ουσιωδώς την οικονομική συμπεριφορά του μέσου καταναλωτή σε σχέση με το προϊόν (απόφαση της 19.9.2013, C-436/11 CHS Tour Services, EU:C:2013:574, σκέψεις 39 επ.).

5. Υποβολή καταγγελίας και διερεύνηση περιστατικών

Με αφορμή την υποβολή καταγγελίας, σύμφωνα με την οποία ο Εμπορευόμενος κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων 11 μηνών από την ημερομηνία υποβολής της εν λόγω καταγγελίας δεν προμηθευόταν πετρελαιοειδή προϊόντα ή/και καύσιμα από την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd», η οποία είναι η αποκλειστική δικαιούχος της χρήσης του εμπορικού σήματος «LUKOIL» στην Κυπριακή Δημοκρατία, με αποτέλεσμα το καταναλωτικό κοινό να εφοδιάζεται με προϊόντα (καύσιμα) άγνωστης προέλευσης, η Εντεταλμένη Υπηρεσία προέβη σε έρευνα των εμπορικών πρακτικών του Εμπορευόμενου. Σημειώνεται ότι, η εν λόγω καταγγελία αφορά εμπορική πρακτική, την οποία ο Εμπορευόμενος χρησιμοποιεί μέχρι και σήμερα.

5.1. Έρευνα Εντεταλμένης Υπηρεσίας

Στις 8 Οκτωβρίου, 2018 παραδόθηκε δια χειρός επιστολή προς τον Εμπορευόμενο, με την οποία ενημερωνόταν για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής έρευνας της Εντεταλμένης Υπηρεσίας και με την οποία του ζητήθηκε όπως παραθέσει τις θέσεις του σχετικά με την αναφερόμενη στην εν λόγω επιστολή πρακτική, προσκομίζοντας όπου κρίνεται αναγκαίο και σχετικά έγγραφα. Του ζητήθηκε, επίσης, συγκεκριμένα να αποστείλει στην Εντεταλμένη Υπηρεσία (α) αντίγραφα των τιμολογίων στα οποία να φαίνεται από πού προμηθευόταν το Πρατήριο καύσιμα τους τελευταίους 11 μήνες, (β) αντίγραφο της συμφωνίας που υπέγραψαν οι ιδιοκτήτες του Πρατηρίου με την εταιρεία «LUKOIL» για τη χρήση του σήματος αυτής, (γ) αντίγραφο των λογαριασμών του Πρατηρίου στους οποίους να φαίνονται τα έσοδα του Πρατηρίου από τις πωλήσεις καυσίμων για τους τελευταίους 11 μήνες και (δ) να θέσει υπ’

όψιν της Εντεταλμένης Υπηρεσίας κάθε άλλο στοιχείο που θα έκρινε χρήσιμο για τη διερεύνηση της υπόθεσης.

Ο Εμπορευόμενος απέστειλε εντός της καθορισθείσας προθεσμίας κάποια στοιχεία, τα οποία όμως κρίθηκαν από την Εντεταλμένη Υπηρεσία ελλιπή, δεδομένου του ότι δεν αναιρούσαν με οποιονδήποτε τρόπο το περιεχόμενο της καταγγελίας. Σημειώνεται ότι, δεν λήφθηκε οποιαδήποτε απαντητική επιστολή από μέρους του Εμπορευόμενου, αλλά ούτε και απέστειλε ο ίδιος τις θέσεις του γραπτώς εντός της καθορισθείσας προθεσμίας.

Δεδομένου του ότι η Εντεταλμένη Υπηρεσία δεν έλαβε όλα τα έγγραφα που ζητήθηκαν, ούτε οποιαδήποτε απαντητική επιστολή από τον Εμπορευόμενο, προχώρησε στην αποστολή δεύτερης επιστολής προς τον Εμπορευόμενο στις 18 Δεκεμβρίου, 2018 ενημερώνοντάς τον ότι η Εντεταλμένη Υπηρεσία, αφού μελέτησε όλα τα σχετικά στοιχεία που προέκυψαν από την έρευνά της, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, εκ πρώτης όψεως, ο Εμπορευόμενος προβαίνει στην ακόλουθη αθέμιτη εμπορική πρακτική: «Προμηθεύει το καταναλωτικό κοινό με καύσιμα άγνωστης προέλευσης υπό την επωνυμία «LUKOIL», δίδοντας την εσφαλμένη εντύπωση στον καταναλωτή ότι αγοράζει καύσιμο επωνυμίας «LUKOIL», ως παράβαση του άρθρου 4(4) σε συνδυασμό με το Παράρτημα Ι, υποπαράγραφο 13 και του άρθρου 5 του Νόμου. Με την εν λόγω επιστολή ο Εμπορευόμενος ενημερώθηκε επίσης, για ακόμη μία φορά, αναφορικά με τα στοιχεία που του ζητήθηκαν αλλά δεν αποστάλθηκαν στην Εντεταλμένη Υπηρεσία.

Παρά τη λήψη της προαναφερόμενης δεύτερης επιστολής, με την οποία διαπιστωνόταν εκ πρώτης όψεως παράβαση συγκεκριμένων προνοιών του Νόμου, ο Εμπορευόμενος δεν απέστειλε τις οποιοσδήποτε απόψεις του προς την Εντεταλμένη Υπηρεσία, όπως του ζητήθηκε. Ως εκ τούτου, η Εντεταλμένη Υπηρεσία προχώρησε με την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής έρευνας, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου. Συγκεκριμένα, η Εντεταλμένη Υπηρεσία διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 4(4) σε συνδυασμό με το Παράρτημα Ι, υποπαράγραφο 13 και του άρθρου 5 του Νόμου και κάλεσε τον Εμπορευόμενο, μέσω της αποστολής τρίτης επιστολής, όπως υποβάλει τις οποιοσδήποτε θέσεις ή/και απόψεις του αναφορικά με τα εν λόγω ευρήματα παράβασης.

Με τη λήψη της ανωτέρω τρίτης επιστολής, ο Εμπορευόμενος ζήτησε συνάντηση με τον Αναπληρωτή Διευθυντή της Εντεταλμένης Υπηρεσίας. Λαμβάνοντας υπόψη τις πρόνοιες του άρθρου 12(1) του Νόμου, το οποίο προβλέπει για την εξουσία της Εντεταλμένης Υπηρεσίας

να επιβάλλει διοικητικά πρόστιμα, εφόσον η απόφασή της αυτή είναι αιτιολογημένη και αφού ακούσει ή δώσει την ευκαιρία στον ενδιαφερόμενο παραβάτη ή εκπρόσωπό του να ακουστεί, προφορικά ή/και γραπτά, ο Αναπληρωτής Διευθυντής της Εντεταλμένης Υπηρεσίας κάλεσε τον Εμπορευόμενο σε συνάντηση. Σημειώνεται ότι, με βάση τα όσα ανέφερε ο Εμπορευόμενος στην εν λόγω συνάντηση, δεν προέκυψε οποιοδήποτε νέο στοιχείο σχετικά με την υπό εξέταση εμπορική πρακτική, το οποίο να μπορούσε να ληφθεί υπόψη στα ευρήματα της Εντεταλμένης Υπηρεσίας.

6. Ευρήματα Εντεταλμένης Υπηρεσίας

Κατόπιν ολοκλήρωσης της διεξαχθείσας, από την Εντεταλμένη Υπηρεσία, έρευνας διαφάνηκε ότι:

α) Ο Εμπορευόμενος διαθέτει Πρατήριο Προμήθειας / Διάθεσης Πετρελαιοειδών με την επωνυμία «LUKOIL», στη Λεωφόρο Μακαρίου III 156, στη Λεμεσό.

β) Το Πρατήριο είναι καταχωρημένο στην ηλεκτρονική πλατφόρμα παρακολούθησης λιανικών τιμών καυσίμων της Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας, μέσω του οποίου διαπιστώνεται η πώληση πετρελαιοειδών σε καταναλωτικό κοινό.

γ) Από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν, δεν φαίνεται ο Εμπορευόμενος να έχει την οποιαδήποτε συμβατική σχέση με την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd», η οποία είναι η αποκλειστική δικαιούχος της χρήσης του εμπορικού σήματος «LUKOIL» στην Κυπριακή Δημοκρατία. Συμβατική σχέση διαπιστώθηκε μεταξύ του Εμπορευόμενου και άλλης εταιρείας εισαγωγής και προώθησης πετρελαιοειδών. Από τα έγγραφα ή/και στοιχεία που αποστάλθηκαν, μόνο ένα πρακτικό καταδεικνύει την ύπαρξη συμφωνίας για προμήθεια καυσίμων με συγκεκριμένους όρους με την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd».

δ) Ο Εμπορευόμενος δεν έδωσε οποιαδήποτε διευκρίνιση για τα στοιχεία που απέστειλε.

ε) Ανάμεσα στα στοιχεία που προσκομίστηκαν από τον Εμπορευόμενο υπήρχαν και τιμολόγια. Τα εν λόγω τιμολόγια, ωστόσο, δεν δείχνουν την προέλευση των καυσίμων. Φαίνεται μεν ότι το Πρατήριο αγοράζει καύσιμα από εταιρεία μεταφορών, δεν φαίνεται όμως από πού, ο εν λόγω μεταφορέας, προμηθεύεται τα καύσιμα αυτά. Μόνο σε ένα τιμολόγιο φαίνεται και αποδεικνύεται ότι συγκεκριμένη ποσότητα καυσίμων, διαφορετικής ωστόσο προέλευσης (όχι δηλαδή επωνυμίας «LUKOIL»), η οποία παραδόθηκε σε

συγκεκριμένη ημερομηνία στον Εμπορευόμενο, παραλήφθηκε από άλλο πρατήριο καυσίμων που δραστηριοποιείται στη λιανική αγορά.

7. Νομική ανάλυση

Το άρθρο 2 του Νόμου καθορίζει ότι:

«καταναλωτής» σημαίνει κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο, όσον αφορά τις εμπορικές πρακτικές που καλύπτει ο παρών Νόμος, ενεργεί για λόγους οι οποίοι δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελεύθερη επαγγελματική του δραστηριότητα·».

Ο όρος καταναλωτής δεν περιορίζεται σε ιδιαίτερα είδη συναλλαγών. Στις κατευθυντήριες οδηγίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εφαρμογή της Οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, επισημαίνεται ότι αποφασιστικό στοιχείο για την ιδιότητα ενός προσώπου ως «καταναλωτή» είναι η συναλλαγή να μην αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας του συγκεκριμένου προσώπου ή των συγκεκριμένων προσώπων (Guidance on the implementation/application of Directive 2005/29/Econ unfair commercial practices, SWD (2016) 163 final, σελ.148).

Από την αρνητική διατύπωση του ορισμού του «καταναλωτή», όπως παρατέθηκε αυτούσιος ανωτέρω, προκύπτει ότι πράξη που διενεργεί φυσικό πρόσωπο θεωρείται ότι δεν εμπίπτει κατ' αρχήν στο πλαίσιο της επαγγελματικής του δραστηριότητας, εκτός αν υπάρχουν ενδείξεις περί του αντιθέτου (βλέπετε και ερμηνεία έννοιας «καταναλωτή» από το γερμανικό Ακυρωτικό Δικαστήριο (BGH) στην απόφαση της 30.9.2009 με στοιχεία VIIZR 7/09 που καταλήγει στο ίδιο συμπέρασμα).

Στην παρούσα περίπτωση, το Πρατήριο αποτελεί σημείο λιανικής πώλησης καυσίμων, μέσω του οποίου φυσικά πρόσωπα προμηθεύονται/αγοράζουν πετρελαιοειδή προϊόντα ή/και καύσιμα για τα οχήματά τους ή/και για σκοπούς θέρμανσης των σπιτιών τους. Συνεπώς, δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση τέτοια ενέργεια να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελεύθερη επαγγελματική τους δραστηριότητα.

Το άρθρο 2 του Νόμου καθορίζει, επίσης, ότι:

«προϊόν» σημαίνει κάθε αγαθό ή υπηρεσία συμπεριλαμβανομένης της ακίνητης περιουσίας των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων·».

«πρόσκληση για αγορά» σημαίνει την εμπορική επικοινωνία στην οποία αναφέρονται χαρακτηριστικά του προϊόντος και η τιμή με τρόπο ο οποίος ενδείκνυται για τα μέσα της εμπορικής επικοινωνίας που χρησιμοποιούνται ούτως ώστε να έχει ο καταναλωτής τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει την αγορά·».

«απόφαση συναλλαγής» σημαίνει απόφαση που λαμβάνει ο καταναλωτής για το κατά πόσον, πώς και υπό ποιους όρους θα πραγματοποιήσει αγορά, θα καταβάλει τίμημα πλήρως ή εν μέρει, θα κρατήσει ή θα διαθέσει προϊόν ή θα ασκήσει συμβατικό δικαίωμα επί του προϊόντος, είτε ο καταναλωτής αποφασίσει να προβεί σε ενέργεια είτε όχι·».

«εμπορική πρακτική» σημαίνει κάθε πράξη, παράλειψη, τρόπο συμπεριφοράς ή εκπροσώπησης, εμπορική επικοινωνία, συμπεριλαμβανομένης της διαφήμισης και του μάρκετινγκ, ενός εμπορευόμενου, άμεσα συνδεόμενη με την προώθηση, πώληση ή προμήθεια ενός προϊόντος σε καταναλωτές·».

Η Εντεταλμένη Υπηρεσία διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 4(4) σε συνδυασμό με το Παράρτημα Ι, υποπαράγραφο 13 και του άρθρου 5 του Νόμου, αφού έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία που κοινοποιήθηκαν από τον Εμπορευόμενο στην Εντεταλμένη Υπηρεσία, καθώς και τα όσα ανέφερε ο Εμπορευόμενος στον Αναπληρωτή Διευθυντή της Εντεταλμένης Υπηρεσίας κατά την ακρόασή του, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 08 Φεβρουαρίου, 2019.

Συγκεκριμένα, στην προκειμένη περίπτωση ο Εμπορευόμενος προμηθεύει / διαθέτει μέσω του Πρατηρίου Λιανικής Πώλησης που διατηρεί στη Λεωφόρο Μακαρίου ΙΙΙ 156 στη Λεμεσό, υπό την επωνυμία «LUKOIL», πετρελαιοειδή προϊόντα ή/και καύσιμα προς το καταναλωτικό κοινό. Σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκομίστηκαν, ο Εμπορευόμενος δεν φαίνεται να αγοράζει για σκοπούς ενίσχυσης του Πρατηρίου του προϊόντα από την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd», η οποία είναι η αποκλειστική δικαιούχος της χρήσης του εμπορικού σήματος «LUKOIL» στην Κυπριακή Δημοκρατία. Σημειώνεται ότι, το Πρατήριο μέχρι και σήμερα φέρει την επωνυμία «LUKOIL» στις διαφημιστικές του πινακίδες, καθώς και στο ίδιο το Πρατήριο.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκομίστηκαν από τον ίδιο τον Εμπορευόμενο, το Πρατήριο φαίνεται να ενισχύεται με καύσιμα τα οποία αγοράζονται από μεταφορική εταιρεία βυτιοφόρων, χωρίς όμως να προσδιορίζεται η προέλευση αυτών. Παρά τις υποδείξεις της Εντεταλμένης Υπηρεσίας, δεν προσκομίστηκε μέχρι και σήμερα οποιοδήποτε στοιχείο που να αποδεικνύει ότι ο Εμπορευόμενος προμηθεύεται καύσιμα, είτε από την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd», η οποία είναι η αποκλειστική δικαιούχος της χρήσης του εμπορικού σήματος «LUKOIL» στην Κυπριακή Δημοκρατία, ή από άλλη εταιρεία εισαγωγής πετρελαιοειδών, όπως ισχυρίστηκε προφορικά ο Εμπορευόμενος κατά την ακρόασή του, στις 08 Φεβρουαρίου, 2019.

Όσον αφορά στους ισχυρισμούς του Εμπορευόμενου, ότι (α) υπάρχουν σοβαρά προβλήματα μεταξύ του ιδίου και της εταιρείας «Coral Energy Products Cyprus Ltd», η οποία είναι η αποκλειστική δικαιούχος της χρήσης του εμπορικού σήματος «LUKOIL» στην Κυπριακή Δημοκρατία, καθώς και ότι (β) ο Εμπορευόμενος έχει δικαιωθεί σε σχέση με το θέμα της προέλευσης των προϊόντων που πωλεί στους καταναλωτές μέσω του Πρατηρίου του, σημειώνεται ότι, σε σχέση με τον πρώτο ισχυρισμό, το γεγονός αυτό δεν συνδέεται άμεσα με τα πορίσματα της έρευνας της Εντεταλμένης Υπηρεσίας, ενώ σε σχέση με το δεύτερο ισχυρισμό και λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που προσκομίστηκαν, δεν αποδεικνύεται κάτι τέτοιο.

Ως αποτέλεσμα των όσων έχουν αναφερθεί πιο πάνω και λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο όλων των στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση της Εντεταλμένης Υπηρεσίας στα πλαίσια της έρευνάς της, η Εντεταλμένη Υπηρεσία κρίνει την εξής εμπορική πρακτική ως αθέμιτη:

Το Πρατήριο προμήθειας / διάθεσης πετρελαιοειδών [REDACTED] στη Λεωφόρο Μακαρίου III 156, στη Λεμεσό (ο «Εμπορευόμενος») προμηθεύει το καταναλωτικό κοινό με καύσιμα άγνωστης προέλευσης υπό την επωνυμία «LUKOIL», δίδοντας έτσι την εσφαλμένη εντύπωση στον καταναλωτή ότι αγοράζει καύσιμο επωνυμίας «LUKOIL», ως παράβαση των παρακάτω προνοιών του Νόμου:

- i. του άρθρου 4 (4) σε συνδυασμό με το Παράρτημα Ι, υποπαράγραφο 13, διότι το Πρατήριο προωθεί παρόμοιο προϊόν «με εκείνο που προσφέρει συγκεκριμένος

κατασκευαστής, με τέτοιο τρόπο ώστε να παραπλανάται σκοπίμως ο καταναλωτής ότι έχει κατασκευασθεί από το συγκεκριμένο κατασκευαστή, ακόμη και όταν δεν συμβαίνει αυτό». **Η πρακτική αυτή είναι πάντοτε αθέμιτη σύμφωνα με το Νόμο.**

- ii. του **άρθρου 5**, διότι με την πρακτική αυτή ο Εμπορευόμενος παρέχει εσφαλμένες πληροφορίες, ή πληροφορίες που ενδέχεται να εξαπατήσουν το μέσο καταναλωτή, όσον αφορά στα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος, όπως είναι η μέθοδος και η ημερομηνία κατασκευής ή παροχής, η γεωγραφική ή εμπορική προέλευση του προϊόντος και όσον αφορά στα χαρακτηριστικά γνωρίσματα και στα δικαιώματα του εμπορευόμενου, όπως είναι η ταυτότητα, η έγκριση, η εταιρική σχέση ή η σύνδεση και η κυριότητα δικαιωμάτων βιομηχανικής, εμπορικής ή πνευματικής ιδιοκτησίας ή τα βραβεία και οι διακρίσεις του, αφού στο μέσο καταναλωτή δίνεται η εσφαλμένη εντύπωση ότι αγοράζει καύσιμο τύπου «LUKOIL», ενώ κάτι τέτοιο δεν ισχύει στην πραγματικότητα. Η πρακτική αυτή οδηγεί, ή πιθανόν να οδηγήσει το μέσο καταναλωτή σε απόφαση συναλλαγής την οποία, διαφορετικά, δεν θα ελάμβανε, δεδομένου ότι ο μέσος καταναλωτής πιθανό να μην αγόραζε καύσιμα από το συγκεκριμένο Πρατήριο εάν γνώριζε ότι αυτά δεν είναι τύπου «LUKOIL», αλλά αγνώστου προέλευσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 4(1) του Νόμου, οι αθέμιτες εμπορικές πρακτικές απαγορεύονται.

8. Καθήκοντα, αρμοδιότητες και εξουσίες της Εντεταλμένης Υπηρεσίας

Η εξουσία της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να εξετάζει παραβάσεις, να επιβάλλει διοικητικά πρόστιμα και να εκδίδει απαγορευτικά ή προστακτικά διατάγματα, καθορίζεται στο άρθρο 11 του Νόμου ως εξής:

«11.-(1)(α) Η Εντεταλμένη Υπηρεσία έχει καθήκον και αρμοδιότητα να εξετάζει, κατόπιν υποβολής παραπόνου ή/και αυτεπάγγελτα, τυχόν παραβάσεις του παρόντος Νόμου.

(β) Κατά τη διερεύνηση παράβασης, κατόπιν παραπόνου ή/και αυτεπάγγελτα, η Εντεταλμένη Υπηρεσία δύναται:

(i) Να ζητά από τον εμπορευόμενο να προσκομίσει μέσα σε εύλογο υπό τις περιστάσεις χρονικό διάστημα, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ακρίβεια των πραγματικών ισχυρισμών που αναφέρονται σε μια εμπορική πρακτική, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο, επί τη βάση των δεδομένων της συγκεκριμένης υπόθεσης και λαμβάνοντας υπόψη τα έννομα συμφέροντα του εμπορευόμενου και των λοιπών επηρεαζόμενων, και

(ii) να θεωρεί ανακριβείς τους πραγματικούς ισχυρισμούς, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία που ζητούνται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (i) δεν προσκομιστούν έγκαιρα ή θεωρηθούν ανεπαρκή από την Εντεταλμένη Υπηρεσία.

(2) Όταν η Εντεταλμένη Υπηρεσία, κατά τη δυνάμει του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου διερεύνηση παραπόνου ή αυτεπάγγελτη έρευνα, διαπιστώσει παράβαση του παρόντος Νόμου, έχει εξουσία να προβαίνει στις πιο κάτω ενέργειες:

(α) Να διατάσσει ή να συστήνει στον ενδιαφερόμενο παραβάτη ή οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, κατά την κρίση της, ενέχεται ή ευθύνεται για την παράβαση αυτή, ή ακόμα και οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, κατά την κρίση της, στην περίπτωση που αθέμιτη εμπορική πρακτική δεν έχει ακόμα εφαρμοστεί αλλά εύλογα κρίνεται από την Εντεταλμένη Υπηρεσία ότι επίκειται η εφαρμογή της, έστω και αν δεν αποδεικνύεται πραγματική ζημιά ή βλάβη, ούτε δόλος ή αμέλεια εκ μέρους του εμπορευόμενου, όπως, άμεσα ή μέσα σε τακτή προθεσμία, τερματίσει την παράβαση και αποφύγει επανάληψή της στο μέλλον,

(β) να δημοσιεύει ή να απαιτεί από τον παραβάτη τη δημοσίευση απόφασής της στο σύνολό της ή εν μέρει, με την μορφή και τον τρόπο που κρίνει κατάλληλο,

(γ) να απαιτεί επιπλέον από τον παραβάτη τη δημοσίευση μέσα σε τακτή προθεσμία, επανορθωτικής δήλωσης με τη μορφή και τον τρόπο που κρίνει υπό τις περιστάσεις κατάλληλο,

(δ) να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο, ανάλογα με τη φύση, τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης, ύψους μέχρι και το πέντε τοις εκατόν (5%) του κύκλου εργασιών του παραβάτη κατά το αμέσως προηγούμενο της παράβασης έτος ή πρόστιμο ύψους μέχρι πεντακόσιες χιλιάδες ευρώ (€500,000):

Νοείται ότι, αναφορικά με ίδρυμα ή οργανισμό που κρίνεται ότι δεν έχει κύκλο εργασιών, για τον υπολογισμό του πιο πάνω διοικητικού προστίμου χρησιμοποιείται, ως βάση, αντί του κύκλου εργασιών, το πέντε τοις εκατόν (5%) του συνόλου του ενεργητικού του:

(...)

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, σε καμία περίπτωση το διοικητικό πρόστιμο δε θα υπερβαίνει τις πεντακόσιες χιλιάδες ευρώ (€500,000),

(ε) να αποφασίζει ότι σε περίπτωση συνέχισης της παράβασης, θα επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο μέχρι και πέντε χιλιάδες ευρώ (€5,000), για κάθε μέρα συνέχισης της παράβασης, ανάλογα με τη βαρύτητα αυτής,

(στ) να ζητεί με αίτησή της προς το Δικαστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του παρόντος Νόμου, την έκδοση απαγορευτικού ή προστακτικού διατάγματος, περιλαμβανομένου και προσωρινού διατάγματος, εναντίον οποιουδήποτε προσώπου το οποίο, κατά την κρίση της, ενέχεται στην παράβαση αυτή ή ευθύνεται για την εν λόγω παράβαση, ή/και

(ζ) να διατάσσει τους προμηθευτές μέσω επικοινωνίας εξ αποστάσεως και οποιαδήποτε πρόσωπα δημοσιεύουν ή διευθετούν τη δημοσίευση διαφημίσεων, να τερματίσουν, εφόσον είναι σε θέση να το πράξουν, τις πρακτικές εκείνες που έχουν κηρυχθεί ως αθέμιτες εμπορικές πρακτικές δυνάμει δικαστικής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 13 του παρόντος Νόμου ή τις εμπορικές πρακτικές που η Εντεταλμένη Υπηρεσία έχει διαπιστώσει ότι είναι αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

(3) Κατά τη δυνάμει του εδαφίου (1) διερεύνηση οποιασδήποτε παράβασης, η Εντεταλμένη Υπηρεσία δύναται, αν το θεωρήσει σκόπιμο, να λάβει υπόψη την οποιαδήποτε ανάληψη δέσμευσης που παρέχεται έναντι του καταναλωτή από ή εκ μέρους του παραβάτη, αναφορικά με τη γενόμενη παράβαση και την προοπτική του χρόνου και του τρόπου άρσης ή αποκατάστασης αυτής.

(4) Η Εντεταλμένη Υπηρεσία οφείλει να αιτιολογεί δεόντως την απόφασή της σε σχέση με την άσκηση οποιασδήποτε από τις εξουσίες που προβλέπονται στα εδάφια (3) και (4) του άρθρου 10 και στις παραγράφους (δ) και (ε) του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου.».

9. Καταληκτικό απόφασης

Η Εντεταλμένη Υπηρεσία αξιολόγησε το ενώπιόν της υλικό και όλα τα στοιχεία τα οποία περιέχονται στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, ασκώντας τις εξουσίες που χορηγούνται σε αυτήν σύμφωνα με το Νόμο και την προβλεπόμενη από το Νόμο διαδικασία, και τη δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 11(2)(δ) του Νόμου, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής διοικητικού προστίμου ανάλογα με τη φύση, τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης, ύψους μέχρι και το πέντε τοις εκατόν (5%) του κύκλου εργασιών του παραβάτη κατά το αμέσως προηγούμενο της παράβασης έτος, ή πρόστιμο ύψους μέχρι πεντακόσιες χιλιάδες ευρώ (€500.000). Διευκρινίζεται ότι, τυχόν διαπιστωθείσες παραβάσεις, οι οποίες έλαβαν χώρα προγενέστερα της ημερομηνίας έναρξης της ισχύος του τροποποιητικού νόμου 135(Ι)2013, ήτοι πριν από τις 22.11.2013, τιμωρούνται με βάση τα καθορισθέντα εκ του βασικού Νόμου όρια, δηλαδή με πρόστιμο ύψους μέχρι € 256.290.

Όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω, η υπό εξέταση εμπορική πρακτική κρίνεται ως αθέμιτη, κατά παράβαση του άρθρου 4(4) σε συνδυασμό με το Παράρτημα Ι, υποπαράγραφο 13 και του άρθρου 5 του Νόμου.

Στον καθορισμό του ύψους του διοικητικού προστίμου λαμβάνεται υπόψη το χρονικό διάστημα το οποίο έχει παρέλθει από τη διάπραξη της παράβασης, καθώς και το ότι αυτό πρέπει να είναι αποτελεσματικό, να έχει ένα επαρκώς αποτρεπτικό αποτέλεσμα, να είναι ανάλογο με τη φύση, τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης, αλλά και να συνάδει με την κατοχυρωμένη αρχή της αναλογικότητας βάσει όλων των γεγονότων.

Στην εξέταση της φύσης της παράβασης λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων, το είδος και η χρήση του προϊόντος ή της υπηρεσίας και η απήχηση που έχει σε ευρύ ή λιγότερο ευρύ καταναλωτικό κοινό. Στην υπό εξέταση περίπτωση, η εμπορική πρακτική σχετίζεται με την πώληση πετρελαιοειδών σε καταναλωτές, μέσω πρατηρίου λιανικής πώλησης, για σκοπούς κίνησης των οχημάτων τους ή/και θέρμανσης των σπιτιών τους κτλ. σε κεντρικό σημείο της πόλης/επαρχίας Λεμεσού. Συνεπώς, η εν λόγω πώληση πετρελαιοειδών είναι δυνητικά εφαρμόσιμη σε μεγάλο αριθμό καταναλωτών.

Περαιτέρω, αξίζει να σημειωθεί ότι η αγορά λιανικής πώλησης καυσίμων αποτελεί αγορά υψηλού κόστους σε ετήσια βάση για το καταναλωτικό κοινό, δεδομένου του ότι στην Κύπρο δεν υπάρχουν επαρκείς δημόσιες συγκοινωνίες και οι καταναλωτές βασίζονται ως επί το πλείστο, για τη διακίνησή τους, στη χρήση ιδιωτικών οχημάτων.

Στην εξέταση και στον καθορισμό της βαρύτητας της παράβασης λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων,:

(α) Η σοβαρότητα της παράβασης, όπως το αν υπήρχε πρόθεση ή όχι από τον παρανομούντα, αν στοχεύονταν ευάλωτες ομάδες καταναλωτών, όπως παιδιά ή ηλικιωμένοι. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν φαίνεται να υπήρχε προσέγγιση στοχευμένης ομάδας καταναλωτών, όμως φαίνεται ξεκάθαρα ότι υπήρχε πρόθεση από μέρους του παρανομούντος, δεδομένου του ότι συνειδητά προμηθεύονταν προϊόντα άγνωστης

προέλευσης τα οποία ακολούθως προωθούσε στο καταναλωτικό κοινό με την επωνυμία «LUKOIL».

(β) Το οικονομικό όφελος που αποκόμισε ή θα μπορούσε να είχε αποκομίσει ο παραβάτης από τη χρήση της πρακτικής. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι, εάν το καταναλωτικό κοινό γνώριζε ότι τα εν λόγω καύσιμα είναι αγνώστου προέλευσης, πιθανόν να μην προέβαινε στην αγορά των καυσίμων αυτών, θεωρείται ότι στην προκειμένη περίπτωση, το οικονομικό όφελος που αποκόμισε ή θα μπορούσε να αποκομίσει ο Εμπορευόμενος είναι πολύ μεγάλο, καθότι η πώληση καυσίμων σε λιανικό επίπεδο συνεπάγεται, σε ετήσια βάση, υψηλό κόστος για τους καταναλωτές και κατά συνέπεια σχετικά υψηλά κέρδη για τον Εμπορευόμενο.

(γ) Η ζημιά που υπέστη ή θα μπορούσε να είχε υποστεί ο καταναλωτής από τη χρήση της πρακτικής. Στην προκειμένη περίπτωση, το Πρατήριο έτυχε ελέγχου από την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας και δεν διαφάνηκε οποιοδήποτε πρόβλημα σε σχέση με την ποιότητα των καυσίμων.

Στην υπό κρίση περίπτωση, διαπιστώνεται παραπλάνηση εκ μέρους του Εμπορευόμενου, καθώς δινόταν η εσφαλμένη εντύπωση στους καταναλωτές ότι αγόραζαν καύσιμο τύπου «LUKOIL», ενώ κάτι τέτοιο φαίνεται να μην ισχύει. Η Εντεταλμένη Υπηρεσία θεωρεί ότι η πρακτική αυτή οδηγούσε, ή πιθανόν να οδηγούσε το μέσο καταναλωτή σε απόφαση συναλλαγής που διαφορετικά δεν θα ελάμβανε, αφού ο μέσος καταναλωτής πιθανό να μην αγόραζε καύσιμο από το συγκεκριμένο Πρατήριο αν γνώριζε ότι αυτό δεν είναι τύπου «LUKOIL», αλλά άγνωστης προέλευσης.

Ως ελαφρυντικός παράγοντας λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι, με βάση και τους σχετικούς ελέγχους που διενήργησε η Αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας, δεν εντοπίζεται οποιοδήποτε θέμα σε σχέση με την ποιότητα των προϊόντων που πωλούνται μέσω του Πρατηρίου.

Επιπρόσθετα, σημειώνεται ότι δεν πρόκειται για αλυσίδα επιχειρήσεων, αλλά για συγκεκριμένο πρατήριο, το οποίο δραστηριοποιείται σε κεντρικό σημείο της πόλης. Η συγκεκριμένη περίπτωση αφορά μεμονωμένη μεν επιχείρηση, η οποία όμως ενέχεται σε παράβαση μεγάλης διάρκειας.

Η Εντεταλμένη Υπηρεσία, αφού αξιολόγησε το ενώπιόν της υλικό και όλα τα διαθέσιμα στοιχεία, επιβάλλει στον Εμπορευόμενο (Πρατήριο ██████████ στη Λεωφόρο Μακαρίου ΙΙΙ 156, στη Λεμεσό με την επωνυμία «LUKOIL») διοικητικό πρόστιμο ύψους είκοσι χιλιάδων ευρώ (€20.000).

Ημερομηνία σύνταξης της Απόφασης: 9 Απριλίου, 2019

.....
Αντώνης Ιωάννου
Αναπληρωτής Διευθυντής
Υπηρεσία Προστασίας Καταναλωτή

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Γραφείο Υπουργού

**Ιεραρχική Προσφυγή Αρ.
ΙΠ 2/2020 (ΑΠ)**

**Απόφαση Υπουργού Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας
στην Ιεραρχική Προσφυγή υποβληθείσα από το Πρατήριο Προμήθειας / Διάθεσης
Πετρελαιοειδών Λάμπρου Γ. Αντρέας στη Λεμεσό κατά της απόφασης της Υπηρεσίας
Προστασίας Καταναλωτή υπ'αρ.2019/03 (ΑΠ) για την επιβολή διοικητικού προστίμου**

Μεταξύ:

Πρατήριο Προμήθειας / Διάθεσης Πετρελαιοειδών [REDACTED] στη Λεμεσό

Προσφεύγουσα

και

Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή
Υπουργείο Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας

Καθ' ης η Προσφυγή

P. Ερωτοκρίτου και Α. Λάμπρου, εκ μέρους της Προσφεύγουσας

M. Πασσάδη και Γ. Μαυρογιάννης, εκ μέρους της Καθ' ης

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 3/7/2020

A. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Η υπό κρίση ιεραρχική προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12(2) του περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές Νόμου του 2007 (Ν. 103(I)/2007) (στο εξής ο «Νόμος»), αφορά στην Απόφαση υπ' αριθμό 2019/03 (ΑΠ) της Καθ' ης η προσφυγή (στο εξής «η Απόφαση»), η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις πρόνοιες των Άρθρων 11(1), 11(2) και 12 (1) του Νόμου.

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Από το σύνολο των εγγράφων του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα γεγονότα:

1. Στις 30 Αυγούστου 2018, υποβλήθηκε καταγγελία στην Καθ' ης η Προσφυγή, σύμφωνα με την οποία κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων έντεκα (11) μηνών από την ημερομηνία υποβολής της εν λόγω καταγγελίας, η Προσφεύγουσα δεν προμηθευόταν πετρελαιοειδή προϊόντα ή/και καύσιμα (στο εξής τα «προϊόντα LUKOIL») από την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd», η οποία είναι η αποκλειστική δικαιούχος της χρήσης του εμπορικού σήματος «LUKOIL» στην Κυπριακή Δημοκρατία, με αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα να δημιουργείται στους καταναλωτές η εύλογη, πλην λανθασμένη εντύπωση, ότι εφοδιάζονται με προϊόντα «LUKOIL». Εξ αφορμής της εν λόγω καταγγελίας, η Καθ' ης η Προσφυγή προέβη, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο Άρθρο 11 (ι) (α) του Νόμου, σε αυτεπάγγελτη έρευνα σχετικά με την υπό αναφορά εμπορική πρακτική της Προσφεύγουσας.
2. Στις 08 Οκτωβρίου 2018, παραδόθηκε στην Προσφεύγουσα επιστολή με ημερομηνία 03 Οκτωβρίου 2018, σύμφωνα με το περιεχόμενο της οποίας, η Καθ' ης η Προσφυγή την ενημέρωνε σχετικά με την έναρξη προκαταρκτικής έρευνας, με την παράκληση όπως υποβάλει τις θέσεις της σχετικά με την υπό αναφορά εμπορική πρακτική και προσκομίζοντας όπου κρίνεται αναγκαίο οποιαδήποτε σχετικά έγγραφα και/ή στοιχεία. Ειδικότερα, η Καθ' ης η Προσφυγή στην εν λόγω επιστολή ζήτησε από την Προσφεύγουσα όπως υποβάλει (α) αντίγραφα των τιμολογίων, στα οποία να εμφανίζεται ο προμηθευτής των καυσίμων κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων έντεκα (11) μηνών, (β) αντίγραφο της συμφωνίας, η οποία υπεγράφη μεταξύ της Προσφεύγουσας και της εταιρείας «LUKOIL» αναφορικά με την χρήση του εμπορικού σήματος της, (γ) αντίγραφο των λογαριασμών της Προσφεύγουσας, στους οποίους να παρουσιάζονται τα έσοδα από τις πωλήσεις καυσίμων κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων έντεκα (11) μηνών και (δ) να θέσει υπ' όψιν της Καθ' ης η Προσφυγή οποιοδήποτε άλλο στοιχείο που θα έκρινε χρήσιμο στο πλαίσιο διερεύνησης της παρούσας υπόθεσης.

3. Ως εκ των άνω, η Προσφεύγουσα απέστειλε (α) εκατό σαράντα επτά (147) τιμολόγια αναφορικά με το χρονικό διάστημα των τελευταίων έντεκα (11) μηνών, σύμφωνα με το περιεχόμενο των οποίων, η Προσφεύγουσα παρουσιαζόταν να αγοράζει καύσιμα από την εταιρεία μεταφορών «Jacko-Son Ents Ltd», (β) τιμολόγιο ημερομηνίας 23/10/2018, εκδιδόμενο από την εταιρεία «ΠΕΤΡΟΛΙΝΑ» με αριθμό 144402 προς την «STAROIL LTD», (γ) αντίγραφο της συναφθείσας συμφωνίας μεταξύ της Προσφεύγουσας και της «Εκxon Mobil Cyprus Inc.» ημερομηνίας 13/06/2003, (δ) αντίγραφο επιστολής από το δικηγορικό γραφείο Α.Γ. Φράγκος και ΣΙΑ Δ.Ε.Π.Ε. ημερομηνίας 13/09/2018, βάσει της οποίας ενημερωνόταν η Προσφεύγουσα ότι η ενδιάμεση αίτηση στην αγωγή με αριθμό 348/2018 για την έκδοση προσωρινών απαγορευτικών διαταγμάτων εναντίον της απορρίφθηκε από το Δικαστήριο, και (ε) σχετικός πίνακας, στον οποίο καταγράφονταν έξοδα/ζημιές ύψους €413.870 (άνευ καταγεγραμμένης ημερομηνίας).
4. Η Καθ' ης η Προσφυγή θεώρησε ελλιπή τα στοιχεία τα οποία υπεβλήθησαν από την Προσφεύγουσα καθώς, η Προσφεύγουσα παρέλειψε να υποβάλει οποιοδήποτε αντίγραφο της συμφωνίας που υπέγραψε με την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd» για τη χρήση του εμπορικού σήματος αυτής, καθώς επίσης και κανένα αντίγραφο των λογαριασμών της, στους οποίους να παρουσιάζονται τα έσοδα από τις πωλήσεις καυσίμων κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων έντεκα (11) μηνών. Επιπρόσθετα, η Προσφεύγουσα δεν παρείχε οποιοσδήποτε διευκρινίσεις αναφορικά με τα υποβληθέντα στοιχεία, ούτε απέστειλε γραπτώς τις οποιοσδήποτε θέσεις και απόψεις της επί του θέματος.
5. Λαμβάνοντας υπόψη την παράλειψη της Προσφεύγουσας να υποβάλει όλα τα απαιτούμενα έγγραφα και τις γραπτές θέσεις και/ή απόψεις της, η Καθ' ης η Προσφυγή προχώρησε στην αποστολή δεύτερης επιστολής με ημερομηνία 18 Δεκεμβρίου 2018, σύμφωνα με το περιεχόμενο της οποίας η Καθ' ης η Προσφυγή την ενημέρωνε ότι, κατόπιν μελέτης όλων των στοιχείων τα οποία προέκυψαν κατά τη διεξαγωγή της έρευνάς της, διαπιστώθηκε εκ πρώτης όψεως παράβαση συγκεκριμένων προνοιών του Νόμου. Συγκεκριμένα, διαφάνηκε ότι η Προσφεύγουσα προμήθευε το καταναλωτικό κοινό με καύσιμα άγνωστης προέλευσης υπό την επωνυμία «LUKOIL», δίδοντας την εσφαλμένη εντύπωση στον καταναλωτή ότι αγοράζει καύσιμο επωνυμίας «LUKOIL», κατά παράβαση του άρθρου 4(4) σε συνδυασμό με το Παράρτημα Ι, υποπαράγραφο 13 και του άρθρου 5 του Νόμου, ενώ της ζητήθηκε η εκ νέου υποβολή των στοιχείων και/ή θέσεων, όπως της είχαν ζητηθεί σε προηγούμενη αλληλογραφία.

6. Αφού παρήλθε η καθορισθείσα προθεσμία, χωρίς τη λήψη οποιασδήποτε απαντητικής επιστολής από την Προσφεύγουσα, η Καθ' ης η Προσφυγή προχώρησε με την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής έρευνας, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου. Συγκεκριμένα, η Καθ' ης η Προσφυγή διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 4(4) σε συνδυασμό με το Παράρτημα Ι, υποπαράγραφο 13 διότι η Προσφεύγουσα, όπως αναφέρει στην Απόφασή της, προωθούσε παρόμοιο προϊόν *«με εκείνο που προσφέρει συγκεκριμένος κατασκευαστής, με τέτοιο τρόπο ώστε να παραπλανάται σκοπίμως ο καταναλωτής ότι έχει κατασκευασθεί από το συγκεκριμένο κατασκευαστή, ακόμη και όταν δεν συμβαίνει αυτό»*. Επίσης η Καθ' ης η Προσφυγή διαπίστωσε παράβαση και του άρθρου 5 του Νόμου, διότι με την πρακτική αυτή η Προσφεύγουσα, όπως αναφέρει στην Απόφασή της, παρείχε εσφαλμένες πληροφορίες, ή πληροφορίες που ενδέχεται να εξαπατήσουν το μέσο καταναλωτή, όσον αφορά στα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος, όπως είναι η μέθοδος και η ημερομηνία κατασκευής ή παροχής, η γεωγραφική ή εμπορική προέλευση του προϊόντος και όσον αφορά στα χαρακτηριστικά γνωρίσματα και στα δικαιώματα του εμπορευόμενου, όπως είναι η ταυτότητα, η έγκριση, η εταιρική σχέση ή η σύνδεση και η κυριότητα δικαιωμάτων βιομηχανικής, εμπορικής ή πνευματικής ιδιοκτησίας ή τα βραβεία και οι διακρίσεις του, αφού στο μέσο καταναλωτή δινόταν η εσφαλμένη εντύπωση ότι αγόραζε καύσιμο τύπου «LUKOIL», ενώ κάτι τέτοιο δεν ίσχυε στην πραγματικότητα και η πρακτική αυτή οδηγούσε, ή πιθανόν να οδηγούσε το μέσο καταναλωτή σε απόφαση συναλλαγής την οποία, διαφορετικά, δεν θα ελάμβανε.
7. Με βάση τα πιο πάνω, η Καθ' ης η Προσφυγή κάλεσε εκ νέου την Προσφεύγουσα με επιστολή της με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 2019, όπως υποβάλει τις οποιοσδήποτε θέσεις ή/και απόψεις της αναφορικά με τα εν λόγω ευρήματα της παράβασης, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 12 του Νόμου, το οποίο δίδει την ευκαιρία στον ενδιαφερόμενο παραβάτη ή εκπρόσωπό του να ακουστεί προφορικά ή/και γραπτά, πριν την επιβολή διοικητικού προστίμου.
8. Κατόπιν παραλαβής της πιο πάνω επιστολής, η Προσφεύγουσα ζήτησε την 01^η Φεβρουαρίου 2019 συνάντηση με τον Αναπληρωτή Διευθυντή της Καθ' ης η Προσφυγή, αίτημα το οποίο έγινε αποδεκτό, σύμφωνα και με τις πρόνοιες του άρθρου 12(1) του Νόμου. Στην εν λόγω συνάντηση, η οποία έλαβε χώρα στις 8/2/2019, διαφάνηκε ότι δεν προκύπτει οποιοδήποτε νέο στοιχείο σχετικά με την υπό εξέταση εμπορική πρακτική, το οποίο θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη στα ευρήματα της Καθ' ης η Προσφυγή.

9. Στις 20 Φεβρουαρίου 2019, κατόπιν διενέργειας επιτόπιας έρευνας στο Πρατήριο της Προσφεύγουσας από μέλη της Καθ' ης η Προσφυγή, διαπιστώθηκε ότι η Προσφεύγουσα δεν είχε προχωρήσει σε οποιοσδήποτε διορθωτικές ενέργειες, καθότι οι πινακίδες του Πρατηρίου εξακολουθούσαν να φέρουν τη σήμανση «LUKOIL».
10. Στις 09 Απριλίου 2019, η Καθ' ης η Προσφυγή εξέδωσε την Απόφαση υπ' αριθμό 2019/03 (ΑΠ) εναντίον της Προσφεύγουσας, με την οποία της επέβαλε διοικητικό πρόστιμο ύψους είκοσι χιλιάδων ευρώ (€20.000). Η εν λόγω Απόφαση επιδόθηκε στην Προσφεύγουσα στις 11 Απριλίου 2019.
11. Η Προσφεύγουσα άσκησε το δικαίωμά της για ιεραρχική προσφυγή ενώπιον του Υπουργού, στις 06 Μαΐου 2019, μέσω των δικηγόρων της Ρ. Ερωτοκρίτου & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε., με την οποία στρέφεται εναντίον του συνόλου της Απόφασης, ήτοι εναντίον της καταδικαστικής Απόφασης και εναντίον του ύψους της ποινής του διοικητικού προστίμου.

Γ. ΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΣΑΣ

Με την ιεραρχική προσφυγή ημερομηνίας 06 Μαΐου 2019 και με τους προφορικούς ισχυρισμούς, όπως αναπτύχθηκαν κατά την ενώπιον του Υπουργού ακροαματική διαδικασία, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 09 Σεπτεμβρίου 2019, η Προσφεύγουσα, μέσω των δικηγόρων της, προβάλλει τους εξής λόγους ακυρότητας της Απόφασης:

1. Η χρήση της έκφρασης «*άγνωστης προέλευσης καύσιμα*» στην Απόφαση, προκάλεσε διάφορα αρνητικά σχόλια και διάφορες εφημερίδες προέβαλαν με ιδιαίτερη έμφαση την έκφραση αυτή, δημιουργώντας την εντύπωση ότι τα καύσιμα δεν ανταποκρίνονται στα διεθνή πρότυπα, ότι εισάγονται παράνομα ή είναι ελλειμματικά, πράγμα που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Επιπρόσθετα, όταν της ζητήθηκε να προσκομίσει στοιχεία, τα οποία να αποδεικνύουν την προέλευση των καυσίμων, η ίδια απέστειλε μεγάλο αριθμό τιμολογίων αγοράς των καυσίμων.
2. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου, μια εμπορική πρακτική θεωρείται παραπλανητική όταν περιλαμβάνει εσφαλμένες πληροφορίες και είναι επομένως αναληθής ή/και όταν, με οποιονδήποτε τρόπο, εξαπατά ή ενδέχεται να εξαπατήσει το μέσο καταναλωτή, χωρίς να γίνεται οποιαδήποτε αναφορά σε «*άγνωστης προέλευσης*» προϊόντα.
3. Η εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd» αντί να περιμένει μέχρις ότου η Καθ' ης η προσφυγή να αποφασίσει επί της καταγγελίας που είχε υποβληθεί σε αυτήν, εν τούτοις καταχώρησε παράλληλα αίτηση στο Δικαστήριο εναντίον του Πρατηρίου της Προσφεύγουσας. Ως εκ τούτου, η Καθ' ης η προσφυγή δεν θα έπρεπε να συνεχίσει την έρευνα,

αλλά να την διακόψει, καθώς η υπόθεση θα εκδικαζόταν πλέον από το Δικαστήριο και με αυτό τον τρόπο παραβιάζεται το τεκμήριο της κανονικότητας.

4. Επιπρόσθετα, στην παράγραφο 2 της σελίδας 9 της Απόφασης, αναφέρεται ότι η Προσφεύγουσα προσκόμισε «ελλιπή στοιχεία», χωρίς να διευκρινίζεται η φράση «ελλιπή στοιχεία» και χωρίς να παρέχεται οποιαδήποτε επεξήγηση σχετικά με το λόγο για τον οποίο αυτά κρίνονται ως ελλιπή.
5. Εν συνεχεία, στην Απόφασή της η Καθ' ης η Προσφυγή αναφέρει ότι η Προσφεύγουσα δεν είχε οποιαδήποτε συμβατική σχέση με την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd», σε αντίθεση με τον ισχυρισμό της Προσφεύγουσας η οποία υποστηρίζει την ύπαρξη συμβατικής σχέσης με την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd» από το 2003. Τονίζεται ότι τα τελευταία οκτώ (8) χρόνια, αν και υπήρχε σύμβαση μεταξύ της εταιρείας «Coral Energy Products Cyprus Ltd» και της Προσφεύγουσας, η πρώτη αδικαιολόγητα αρνείτο να εφοδιάσει την Προσφεύγουσα με καύσιμα τύπου βενζίνη unleaded 98 και Diesel V Power και αναπόφευκτα η Προσφεύγουσα αναγκαζόταν να προμηθευτεί αυτούς τους τύπους καυσίμων από άλλη εταιρεία. Σημειώνεται επίσης το γεγονός ότι, λαμβάνονταν όλες οι απαιτούμενες ενέργειες με σκοπό την ανανέωση της ετήσιας άδειας της Προσφεύγουσας από την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd» και ότι η τελευταία συνέχιζε να προμηθεύει την Προσφεύγουσα με τους υπόλοιπους τύπους καυσίμων, πλην των όσων προαναφέρθηκαν.
6. Με την ιεραρχική προσφυγή, επισυνάφθηκαν τρία (3) αντίγραφα δελτίων των παραγγελιών καυσίμων, από την Προσφεύγουσα προς την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd» με ημερομηνίες 10/08/2017, 24/08/2017 και 31/08/2017, με αντίστοιχες ημερομηνίες παράδοσης των καυσίμων στις 11/08/2017, 25/08/2017 και 01/09/2017.
7. Η Καθ' ης η Προσφυγή παραπλανήθηκε και κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε συμβατική σχέση μεταξύ της Προσφεύγουσας και της καταγγέλλουσας εταιρείας.
8. Με τη γνωστοποίηση της Απόφαση της Καθ' ης η Προσφυγή, η Προσφεύγουσα συμμορφώθηκε, προχωρώντας με αφαίρεση των πινακίδων, οι οποίες έφεραν την σήμανση «LUKOIL», παρά το γεγονός ότι αυτό έπρεπε να είχε γίνει από την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd», η οποία και είχε ενημερωθεί σχετικά, πλην όμως παρέλειψε να το πράξει.
9. Επιπροσθέτως, η Καθ' ης η Προσφυγή δεν προέβηκε σε επαρκή έρευνα κατά τη διερεύνηση της καταγγελίας, ενώ τάχθηκε με το μέρος της εταιρείας «Coral Energy Products Cyprus Ltd», χωρίς να ακούσει τις θέσεις της Προσφεύγουσας.

10. Για τους προαναφερθέντες λόγους, η Προσφεύγουσα ζητά με την παρούσα ιεραρχική προσφυγή, την ακύρωση της Απόφασης της Καθ' ης η Προσφυγή και του επιβληθέντος διοικητικού προστίμου.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ

Αναφορικά με τους υποβληθέντες λόγους ένστασης εκ μέρους της Προσφεύγουσας, η Καθ' ης η Προσφυγή υποβάλλει τα ακόλουθα:

1. Σε σχέση με τη χρήση της έκφρασης «*άγνωστης προέλευσης καύσιμα*», η Καθ' ης η Προσφυγή αναφέρει ότι η Προσφεύγουσα, ενώ χρησιμοποιούσε την επωνυμία «LUKOIL», στην πραγματικότητα δεν προμηθευόταν «προϊόντα LUKOIL» από την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd», η οποία είναι η αποκλειστική δικαιούχος της χρήσης του εμπορικού σήματος «LUKOIL» στην Κυπριακή Δημοκρατία. Επιπρόσθετα, εφόσον, λαμβανομένων υπόψη των υποβληθέντων κατά τη διεξαγωγή της έρευνας στοιχείων από την Προσφεύγουσα, δεν αποδεικνύεται η προέλευση των καυσίμων της Προσφεύγουσας, τεκμηριώνεται η χρήση της εν λόγω φράσης. Συγκεκριμένα, στα τιμολόγια αγοράς των καυσίμων τα οποία υπέβαλε, δεν διευκρινιζόταν η επωνυμία των καυσίμων και ως εκ τούτου η προέλευσή τους, καθώς σε αυτά γινόταν αποκλειστικά αναφορά ότι αγοράστηκαν από την εταιρεία μεταφορών «Jacko-Son Ents Ltd». Η Καθ' ης η Προσφυγή επισημαίνει επίσης ότι εφόσον ο μέσος καταναλωτής δε γνώριζε κατά πόσο τα καύσιμα δεν ήταν επωνυμίας «LUKOIL», αυτό συνεπάγεται ότι για το μέσο καταναλωτή τα καύσιμα αυτά αποτελούσαν σε κάθε περίπτωση «καύσιμα άγνωστης προέλευσης».
2. Εν συνεχεία, η Καθ' ης η Προσφυγή διευκρινίζει ότι δεν έγινε οποιαδήποτε αναφορά σε σχέση με την ποιότητα των εν λόγω καυσίμων. Αντίθετα, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στη σελίδα 18 της Απόφασής, «*ως ελαφρυντικός παράγοντας λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι, με βάση και τους σχετικούς ελέγχους που διενήργησε η Αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας, δεν εντοπίζεται οποιοδήποτε θέμα σε σχέση με την ποιότητα των προϊόντων που πωλούνται μέσω του Πρατηρίου*».
3. Σε σχέση με το άρθρο 5 του Νόμου, η Καθ' ης η Προσφυγή υποστηρίζει ότι με την εν λόγω εμπορική πρακτική η Προσφεύγουσα ουσιαστικά παρέχει εσφαλμένες πληροφορίες, ή πληροφορίες που εξαπατούν ή ενδέχεται να εξαπατήσουν το μέσο καταναλωτή, όσον αφορά στα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος, όπως είναι η μέθοδος και η ημερομηνία κατασκευής ή παροχής, η γεωγραφική ή εμπορική προέλευση του προϊόντος και όσον αφορά στα χαρακτηριστικά γνωρίσματα και στα δικαιώματα του εμπορευόμενου, όπως είναι η

ταυτότητα, η έγκριση, η εταιρική σχέση ή η σύνδεση και η κυριότητα δικαιωμάτων βιομηχανικής, εμπορικής ή πνευματικής ιδιοκτησίας ή τα βραβεία και οι διακρίσεις του, αφού στο μέσο καταναλωτή δημιουργείται η εσφαλμένη εντύπωση ότι αγοράζει καύσιμα τύπου «LUKOIL», ενώ κάτι τέτοιο δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Η εν λόγω εμπορική πρακτική οδηγεί, ή πιθανόν να οδηγήσει το μέσο καταναλωτή σε απόφαση συναλλαγής την οποία, διαφορετικά, δε θα ελάμβανε, δεδομένου ότι ο μέσος καταναλωτής πιθανόν να μην αγόραζε καύσιμα από την Προσφεύγουσα, εάν γνώριζε ότι αυτά δεν είναι τύπου «LUKOIL», ή χωρίς να γνωρίζει την προέλευσή τους.

4. Διευκρινίζεται ότι, σε σχέση με τα ζητήματα τα οποία εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου, αυτά αφορούν διαφορές μεταξύ της εταιρείας «Coral Energy Products Cyprus Ltd» και της Προσφεύγουσας και ως εκ τούτου δεν επηρεάζει την παρούσα διαδικασία. Στην υπό εξέταση υπόθεση, η Καθ' ης η Προσφυγή δεν προέβη σε εξέταση οποιωνδήποτε ενδεχόμενων συμβατικών διαφορών μεταξύ των δύο μερών και/ή οποιασδήποτε ενδεχόμενης συμβατικής παράβασης. Αποκλειστικό αντικείμενο εξέτασης της παρούσας υπόθεσης αποτελεί η προμήθεια του καταναλωτικού κοινού από την Προσφεύγουσα, με καύσιμα υπό την εμπορική επωνυμία «LUKOIL» χωρίς αυτό να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, προκαλώντας παραπλάνηση στο καταναλωτικό κοινό. Αποστολή της Καθ' ης η Προσφυγή είναι η εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία του καταναλωτή από ενδεχόμενη χρήση αθέμιτων εμπορικών πρακτικών.
5. Όσον αφορά τα στοιχεία τα οποία υπεβλήθησαν από την Προσφεύγουσα και τα οποία κρίθηκαν ως ελλιπή, διευκρινίζεται ότι, σύμφωνα και με το περιεχόμενο της επιστολής της Καθ' ης η Προσφυγή με ημερομηνία 18 Δεκεμβρίου 2018, αλλά και με την αναφορά στη σελίδα 9 της Απόφασής της, τα εν λόγω στοιχεία δε συνοδεύονταν από οποιεσδήποτε διευκρινίσεις και δεν αναιρούσαν με οποιονδήποτε τρόπο το περιεχόμενο της καταγγελίας. Συγκεκριμένα, (α) στα τιμολόγια που προσκόμισε η Προσφεύγουσα δεν εμφανιζόταν η προέλευση των καυσίμων, (β) η άδεια χρήσης της Προσφεύγουσας φαινόταν ότι εκδόθηκε από την εταιρεία «EckonMobil Cyprus Inc.», (γ) η αίτηση στα πλαίσια αγωγής, όπως περιγράφεται στην επιστολή του δικηγορικού γραφείου Α.Γ. Φράγκος και ΣΙΑ Δ.Ε.Π.Ε. ημερομηνίας 13/09/2018, δε φαινόταν να συνδέεται με οποιοδήποτε τρόπο με την υπό διερεύνηση υπόθεση (αφορούσε τη διερεύνηση διάπραξης τυχόν ποινικών αδικημάτων από μέρους της Προσφεύγουσας στη βάση των ισχυρισμών της εταιρείας «Coral Energy Products Cyprus Ltd» για την ποιότητα των καυσίμων που χορηγούνται στο κοινό), (δ) στην αναλυτική κατάσταση εξόδων-ζημιών, δεν επισυνάφθηκαν οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία.

Περαιτέρω, η Προσφεύγουσα παρέλειψε να υποβάλει όλα τα στοιχεία, τα οποία της είχαν ζητηθεί από την Καθ' ης η Προσφυγή, όπως επίσης παρέλειψε να υποβάλει γραπτώς τις οποιεσδήποτε θέσεις και απόψεις της επί του θέματος.

6. Αναφορικά με τους ισχυρισμούς της Προσφεύγουσας για την ύπαρξη συμβατικής σχέσης, η Καθ' ης η Προσφυγή εμμένει στη θέση της ότι δεν υπήρχε συμβατική σχέση μεταξύ της Προσφεύγουσας και της εταιρείας «Coral Energy Products Cyprus Ltd». Αυτό καταδεικνύεται και από το γεγονός ότι η εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd» διέκοψε οποιεσδήποτε επαγγελματικές συναλλαγές με την Προσφεύγουσα, καθώς και από το γεγονός ότι, κατά το χρόνο εξέτασης της υπόθεσης, η Προσφεύγουσα δεν υπέβαλε οποιοδήποτε αντίγραφο συμφωνίας συναφθείσας μεταξύ της Προσφεύγουσας και της εταιρείας «Coral Energy Products Cyprus Ltd» για τη χρήση του εμπορικού σήματός της, το οποίο να αποδεικνύει ότι υπήρχε οποιαδήποτε συμβατική σχέση μεταξύ των δύο μερών, τουλάχιστον κατά τους τελευταίους έντεκα (11) μήνες μέχρι και την έκδοση της Απόφασης. Επιπρόσθετα, σύμφωνα με τα διάφορα τιμολόγια τα οποία υπέβαλε η Προσφεύγουσα, διαφαίνεται ότι η τελευταία προμηθευόταν καύσιμα από την εταιρεία «Jacko-Son Ents Ltd» και όχι από την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd». Περαιτέρω, η ίδια η Προσφεύγουσα παραδέχτηκε ότι η εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd» αρνείτο να την εφοδιάζει με καύσιμα τύπου βενζίνη unleaded 98 και Diesel V Power και επομένως, η Προσφεύγουσα αναγκαζόταν να προμηθευτεί αυτούς τους τύπους καυσίμων από άλλη εταιρεία.
7. Σε σχέση με τα τρία (3) αντίγραφα δελτίων των παραγγελιών καυσίμων, από την Προσφεύγουσα προς την εταιρεία «Coral Energy Products Cyprus Ltd», αυτά αφορούσαν προγενέστερες ημερομηνίες και σε κάθε περίπτωση δεν είχαν εκδοθεί εντός του χρονικού διαστήματος των έντεκα (11) μηνών πριν την έκδοση της Απόφασης. Επιπρόσθετα, η ενδεχόμενη υποβολή παραγγελιών κατά τις εν λόγω ημερομηνίες, δεν επηρεάζει τα ευρήματα της Καθ' ης η Προσφυγή.
8. Αναφορικά με τους ισχυρισμούς της Προσφεύγουσας, σε σχέση με την αφαίρεση των πινακίδων με τη σήμανση «LUKOIL», είναι η θέση της Καθ' ης η Προσφυγή ότι, ανεξαρτήτως της οποιασδήποτε ευθύνης της εταιρείας «Coral Energy Products Cyprus Ltd», η Προσφεύγουσα όφειλε να μεριμνήσει για την άμεση αφαίρεσή τους και εν πάση περιπτώσει κατά τα αρχικά στάδια διερεύνησης της υπόθεσης, όταν της γνωστοποιήθηκε η εκ πρώτης όψεως παράβαση των προνοιών του Νόμου. Σε κάθε περίπτωση εφόσον η Προσφεύγουσα δεν πωλούσε προϊόντα «LUKOIL», οι πινακίδες δε θα έπρεπε να φέρουν τη σήμανση «LUKOIL», προκαλώντας έτσι παραπλάνηση στους καταναλωτές, οι οποίοι επισκεπτόταν την

Προσφεύγουσα για να προμηθευτούν με προϊόντα «LUKOIL», ενώ στην ουσία προμηθεύονταν καύσιμα άγνωστης, για αυτούς, προέλευσης.

9. Σε απάντηση των ισχυρισμών της Προσφεύγουσας σχετικά με το ότι η Καθ' ης η Προσφυγή δεν προέβη σε επαρκή έρευνα κατά τη διερεύνηση της καταγγελίας και ότι τάχθηκε με το μέρος της εταιρείας «Coral Energy Products Cyprus Ltd», χωρίς να ακούσει τις θέσεις της Προσφεύγουσας, η Καθ' ης επισημαίνει ότι επέδωσε τρεις (3) επιστολές στην Προσφεύγουσα, με τις οποίες ζήτησε την υποβολή συγκεκριμένων στοιχείων και/ή, οποιωνδήποτε άλλων στοιχείων, καθώς επίσης και την υποβολή των θέσεων και/ή απόψεων της. Η Καθ' ης η Προσφυγή τονίζει ότι η Προσφεύγουσα δεν ανταποκρίθηκε στις επιστολές της, πλην της υποβολής των τιμολογίων και των προαναφερόμενων εγγράφων, ενώ της δόθηκε και η ευκαιρία για ακρόαση ενώπιον του Αναπληρωτή Διευθυντή της Καθ' ης η Προσφυγή, προγενέστερα της επιβολής διοικητικού προστίμου.
10. Επιπρόσθετα, σύμφωνα και με το περιεχόμενο της Απόφασης και κυρίως όπως προκύπτει από την τεκμηρίωση της παράβασης, η Καθ' ης η Προσφυγή προέβη σε αντικειμενική και αμερόληπτη αξιολόγηση των ευρημάτων, τα οποία προέκυψαν κατά τη διενέργεια της έρευνάς της και των ενώπιον της στοιχείων, κατά το χρόνο εξέτασης της εν λόγω υπόθεσης.

Ε. ΘΕΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Κατόπιν μελέτης των όσων αναφέρθηκαν κατά την ακρόαση της Ιεραρχικής Προσφυγής και έχοντας μελετήσει διεξοδικά το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου, καθώς και όλα τα σχετικά έγγραφα, ο Υπουργός υποβάλλει τα ακόλουθα:

1. Ο Υπουργός, με επιστολή του ημερομηνίας 25 Νοεμβρίου 2019, ζήτησε από την Προσφεύγουσα όπως προσκομίσει επιπρόσθετα στοιχεία/τεκμήρια, τα οποία να αποδεικνύουν ότι κατά την κρίσιμη περίοδο, ήτοι κατά το 2018, προμηθευόταν και πωλούσε καύσιμα προέλευσης «LUKOIL». Εντούτοις, η Προσφεύγουσα στην απαντητική της επιστολή ημερομηνίας 11 Δεκεμβρίου 2019, παρουσίασε τις θέσεις της όπως αυτές αναφέρονται πιο πάνω, χωρίς ωστόσο να προσκομίσει οποιαδήποτε περαιτέρω στοιχεία και/ή τεκμήρια.
2. Περαιτέρω, είναι η θέση του Υπουργού ότι η Προσφεύγουσα δεν υποστήριξε δεόντως τις θέσεις της, καθώς προσκόμισε ελλιπή ή/και ανεπαρκή στοιχεία τόσο στην Καθ' ης η προσφυγή, όσο και κατά την ακροαματική διαδικασία της παρούσας ιεραρχικής προσφυγής, καθότι τα στοιχεία τα οποία προσκόμισε, δεν αναιρούσαν με οποιονδήποτε τρόπο το περιεχόμενο της καταγγελίας ή/και δεν ενίσχυαν την υπεράσπισή της.

3. Αναφορικά με την ύπαρξη συμβατικής σχέσης, ο Υπουργός αναφέρει ότι στα υπό αναφορά προσκομισθέντα τιμολόγια δεν έχουν εντοπιστεί οποιαδήποτε τιμολόγια εκδοθέντα από την εταιρεία «LUKOIL» / «Coral Energy Products Cyprus Ltd», τα οποία να ενισχύουν τη θέση της Προσφεύγουσας ότι, κατά την κρίσιμη περίοδο, ήτοι κατά το 2018, πωλούνταν όντως προϊόντα «LUKOIL» από την Προσφεύγουσα, ώστε να αποδεικνύεται συμβατική σχέση η οποία να δικαιολογεί τη χρήση της σήμανσης «LUKOIL» στις πινακίδες της Προσφεύγουσας.
4. Ο Υπουργός επισημαίνει ότι, οι οποιοσδήποτε δικαστικές διαδικασίες, οι οποίες εκκρεμούν μεταξύ της Προσφεύγουσας και της εταιρείας «Coral Energy Products Cyprus Ltd», δεν αφορούν και ουδόλως επηρεάζουν την παρούσα διαδικασία. Το αντικείμενο εξέτασης στην παρούσα διαδικασία αποτελούν οι εμπορικές πρακτικές της Προσφεύγουσας έναντι των καταναλωτών και συγκεκριμένα η παραπλανητική πρακτική από την Προσφεύγουσα ότι πωλεί καύσιμα προέλευσης «LUKOIL», χωρίς ωστόσο αυτό να ισχύει.
5. Με βάση τα γεγονότα και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα προσκομισθέντα στοιχεία τεκμηριώνεται παράβαση των προνοιών του Νόμου, καθότι η Προσφεύγουσα πωλούσε και/ή προμήθευε το καταναλωτικό κοινό με καύσιμα «άγνωστης προέλευσης», ενώ οι πινακίδες της έφεραν τη σήμανση «LUKOIL», προκαλώντας έτσι παραπλάνηση στους καταναλωτές, στους οποίους δημιουργείτο η εσφαλμένη εντύπωση ότι προμηθεύονταν με «προϊόντα LUKOIL». Εντούτοις, ο Υπουργός αποδέχεται ως ελαφρυντικό παράγοντα το γεγονός ότι, με βάση και τους σχετικούς ελέγχους που διενήργησε η Αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας, δεν εντοπίστηκε οποιοδήποτε πρόβλημα σε σχέση με την ποιότητα των καυσίμων τα οποία πωλούνταν. Επιπρόσθετα, σημειώνεται ότι, κατά την επιμέτρηση της επιβολής του διοικητικού προστίμου, λήφθηκε σοβαρά υπόψη το γεγονός ότι δεν εντοπίστηκε οποιοδήποτε θέμα σε σχέση με την ποιότητα των καυσίμων τα οποία πωλούνταν. Περαιτέρω, ως ελαφρυντικός παράγοντας προσμετρείται και το γεγονός ότι η Προσφεύγουσα, επέδειξε διάθεση συμμόρφωσης με το περιεχόμενο της Απόφασης της Καθ' ης η Προσφυγή, προβαίνοντας στις απαραίτητες διορθωτικές ενέργειες και συγκεκριμένα στην αφαίρεση των πινακίδων με τη σήμανση «LUKOIL», έστω και μετά την Απόφαση της Καθ' ης η Προσφυγή.
6. Αναφορικά με τις θέσεις της Προσφεύγουσας ότι η Καθ' ης η Προσφυγή δεν προέβη σε επαρκή έρευνα κατά τη διερεύνηση της καταγγελίας, παραλείποντας να ακούσει τις θέσεις της Προσφεύγουσας, είναι η θέση του Υπουργού ότι οι θέσεις της Καθ' ης η Προσφυγή τεκμηριώνονται δεόντως και είναι αποτέλεσμα ορθής αξιολόγησης των ευρημάτων που είχαν προκύψει και επαρκούς έρευνας αφού επέδωσε τρεις (3) επιστολές στην Προσφεύγουσα, με

τις οποίες ζήτησε την υποβολή στοιχείων και θέσεων ενώ της έδωσε και την ευκαιρία για ακρόαση προγενεστέρα της επιβολής διοικητικού προστίμου.

ΣΤ. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ο Υπουργός, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου, το περιεχόμενο της προσβληθείσας Απόφασης, καθώς και όλα τα σχετικά με αυτήν έγγραφα, τα οποία περιέχονται στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης και κατόπιν ακρόασης των θέσεων της Προσφεύγουσας και της Καθ' ης η Προσφυγή, αποφάσισε όπως αποδεχτεί τις θέσεις της τελευταίας, εκτός όπως αναφέρεται πιο κάτω. Περαιτέρω, αποφάσισε, δυνάμει του άρθρου 12(4)(γ) του Νόμου, όπως τροποποιήσει την προσβληθείσα Απόφαση με τη μείωση του επιβληθέντος διοικητικού προστίμου από **€20.000 σε €15.000.**

Για τη μείωση του επιβληθέντος διοικητικού προστίμου λήφθηκαν υπόψη οι ακόλουθοι μετριαστικού παράγοντες:“

1. Το γεγονός ότι η Προσφεύγουσα, αφότου έλαβε την Απόφαση της Καθ'ης. Συμμορφώθηκε με τις πρόνοιες του Νόμου.
2. Το γεγονός ότι η Προσφεύγουσα προέβη σε διορθωτικές ενέργειες, αφαιρώντας αμέσως τις πινακίδες με τη σήμανση «LUKOIL».
3. Η μείωση του διοικητικού προστίμου, δε θα αποδυναμώσει το επιδιωκόμενο επαρκώς αποτρεπτικό αποτέλεσμα.

Για τους ανωτέρω λόγους ο Υπουργός κρίνει ότι το επιβληθέν διοικητικό πρόστιμο να μειωθεί στο ποσό των **€15.000.**

.....

Γεώργιος Λακκοτρύπης

Υπουργός